

Ar tikrai turim sukviesti viso rajono susirinkimą, kad pradėtume spręsti, ką daryti, jei matom, kad kaimynas dabar, šią minutę, muša žmoną ir vaikus?

Nuo sekmadienio su dideliu nerimu ir jauduliu stebiu įvykius Baltarusijoje! Aš pati gimiau ir užaugau Lietuvoje, galiu džiaugtis ir didžiuotis savo šalies raida, tikiu, kad ateitis bus dar gražesnė. Esu Lietuvos pilietė, o pagal tautybę – baltarusė. Todėl iki ašarų jaudina paskutinių dienų įvykiai tėvų gimtinėje. Nors jaučiu skausmą kartu su nukentėjusiais, bet didžiuojuosi, kad pagaliau baltarusių tauta pabudo!

Ir nepaisant didžiulės kantrybės ir noro gyventi taikiai (o kaip kitaip paaiškinti tokį ilgą delsimą?), Baltarusijos žmonės pagaliau sukilo prieš melą ir diktatūrą!

Palaikau visa širdimi savo tėvų (jie yra iš Vitebsko apskrities) gimtosios šalies laisvų žmonių pasiryžimą stoti prieš Lukašenkos jėgos ir melo struktūrą ir ginti savo teisę į laisvus rinkimus, savo teisę kurti naują – laisvą ir klestinčią šalį!

Smerkiu Lukašenką ir jo jėgos struktūras (o gal ten ne tik iš Baltarusijos yra „šarvuotų žmogeliukų“?), naudojančius smurtą ir ginklus prieš taikius žmones, kurie gina savo teisę bent balsus teisingai suskaičiuoti! Nobelio premijos laureatė S.Aleksijevič, kuri mums taip patiko ir Panevėžyje, netiki, kad patys baltarusiai vaikinai gali taip mušti savo mamas ir seseris.

Bet svarbu dar kai kas. Dabar žiniasklaidoje (televizija, radijas, žinių portalai ir kitos medijos) transliuojama pagrindinė mintis ir girdimas reikalavimas – sustabdykit smurtą Baltarusijoje. Žinoma, tai labai svarbu. Tai Nr. 1. Bet problemos vien tai neišspręs.

Kodėl žmonės išėjo į gatves? Jie nori teisingų rezultatų. Tai visų šalių prezidentai ir ministrai turi griežtai pareikalauti bent jau teisingo balsų perskaičiavimo, jei ne naujų rinkimų. Ir, žinoma, dalyvaujant nepriklausomiems stebėtojams. Tada neginčijamai paaiškės, kas gi turi tuos 80 proc. balsų. O kitas žingsnis – pripažinti (nepripažinti) naują (seną) prezidentą. Ir tikrai išrinktam suteikti įvairią paramą. Kol kas aidi šūviai, švilpia omono lazdos, spardo beginklius kareiviški batai, plešia gyvą mėsą guminės kulkos. O Europa vėl reiškia susirūpinimą, ruošiasi svarstyti kažkada, kai visi susirinks, gal pasmerkti, gal įvesti sankcijas (o gal nieko?). Ir Lietuvos valdžios ruošiasi laukti bendrų Europos sprendimų. O gal reikėtų stipriau, paprastai, kaimyniškai – paėmei lazda į rankas ar įsakei ją paimti – tai žinok, kad darai nusikaltimą, ir be bausmės tai nepraeis, nes mes padarysim viską, kas nuo mūsų priklauso, kad būtum pasmerktas ir apribotas.

Kviečiu visus neabejingus, o ypačiai tuos, kurie jaučiasi bendros, didelės ir stiprios LDK palikuonys – neleiskime, kad dabartiniai mūsų malonumai, sotumas ir ramybė bei juk ne tokios ir svarbios dabar atostogų (gėlyčių, kačiukų, gražių vaizdelių ir pan.) naujienos užgožtų mūsų mintis!

Palaikykim (ir ne tik „laikais“) Baltarusijos tautos siekį išsivaduoti nuo išprotėjusio diktatoriaus! Kalbėkime apie tai, raginkime politikus veikti! Kuo skubiau VEIKTI, o ne tik „reikšti susirūpinimą“! Gindami Baltarusijos laisvę, giname ir savo! Ei, ministrai, Seimo nariai, Prezidente, kaimynystėje stipriai sukčiaujama, o nukentėjusius dar ir žiauriai muša. Nuo kada, kad daužomą gintume dar reikia laukti visos bendruomenės susirinkimo ir pritarimo? Nejaugi vėl apsiprasime kaip su Ukraina?

